

gränsöverskridande kapitalrörelser i förhållande till rent inhemska kapitalrörelser och därmed avskräcker dem som bor i landet från den förstnämnda typen.

Till följd av de aktuella bestämmelserna är likviditetssläget för skattskyldiga investerare ofördelaktigare beträffande utländska än inhemska fastigheter. Det medför att det blir mindre attraktivt att investera i fastigheter belägna i utlandet jämfört med i sådana belägna inom landet, vilket kan få investerare att avhålla sig från att bygga eller förvärva en byggnad i en annan medlemsstat. Att likviditetssläget är bättre vid investeringar i inhemska fastigheter utgör enligt rättspraxis en skatteförmån, som ska beaktas såvitt det är fråga om en skillnad mellan den faktiska behandlingen av rent inhemska respektive gränsöverskridande fall.

Även om effekten av de påstått diskriminerande bestämmelserna är begränsad till byggnader för vilka ansökan om bygglov ingavs respektive köpet genomfördes före den 1 januari 2006, har restriktionen för den fria rörligheten för kapital dock inte därmed undanröjts, då den degressiva avskrivningen för slitage ännu gäller.

Enligt förbundsregeringen är nämnda restriktion motiverad av tvingande hänsyn till allmänintresset; syftet med bestämmelserna i fråga är att främja byggande av hyreshus i Tyskland.

Det ska därvid noteras att enligt fast rättspraxis kan målet att främja den nationella ekonomin inte motivera att de grundläggande friheterna begränsas. Även om målet att främja byggandet av hyreshus inte betraktades som ett ekonomiskt mål, är det varken nödvändigt eller proportionerligt att strikt begränsa den degressiva avskrivningen till byggnader belägna inom landet. Det skulle gå lika bra att främja hyreshusbyggande i Tyskland om degressiv avskrivning tilläts även för fastigheter i andra medlemsstater.

Förbundsregeringen har inte anfört något som kan motivera den konstaterade restriktionen för den fria rörligheten av kapital.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Finanzgericht Baden-Württemberg (Tyskland) den 7 juli 2009 — Alketa Xhymshiti mot Bundesagentur für Arbeit — Familienkasse Lörrach

(Mål C-247/09)

(2009/C 233/08)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Finanzgericht Baden-Württemberg

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Alketa Xhymshiti

Motpart: Bundesagentur für Arbeit — Familienkasse Lörrach

Tolkningsfrågor

- Om en tredjelandsmedborgare är lagligen bosatt i en av Europeiska unionens medlemsstater och arbetar i Schweiziska edsförbundet, är då förordning 859/2003/EG⁽¹⁾ tillämplig, i bosättningsmedlemsstaten, på nämnda arbetstagare samt på dennes maka, som också är medborgare i tredjeland, med den följden att bosättningsmedlemsstaten är skyldig att tillämpa förordningarna 1408/71/EEG⁽²⁾ och 574/72/EEG⁽³⁾ på dem båda?
- Om fråga 1 besvaras nekande: Ska artiklarna 2, 13 och 76 i förordning 1408/71/EEG och artikel 10.1 a i förordning 574/72/EEG, under de i fråga 1 angivna förhållandena, tolkas så, att en mor som är medborgare i tredjeland får nekas familjeförmåner i bosättningsmedlemsstaten på grund av hon är medborgare i tredjeland, trots att barnet i fråga är unionsmedborgare?

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 859/2003 av den 14 maj 2003 om utvidgning av bestämmelserna i förordning (EEG) nr 1408/71 och förordning (EEG) nr 574/72 till att gälla de medborgare i tredje land som enbart på grund av sitt medborgarskap inte omfattas av dessa bestämmelser (EUT L 124, s. 1).

⁽²⁾ Rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen (EGT L 149, s. 2; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 57).

⁽³⁾ Rådets förordning (EEG) nr 574/72 av den 21 mars 1972 om tillämpning av förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen (EGT L 74, s. 1; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 106).

Talan väckt den 7 juli 2009 — Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Cypern

(Mål C-251/09)

(2009/C 233/09)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Europeiska Gemenskapernas kommission (ombud: C. Zadra och I. Chatziyiannis)

Svarande: Republiken Cypern

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— fastställa att Republiken Cypern underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 4.2 och 31.1 i direktiv 93/38/EEG⁽¹⁾ och artikel 1.1 i direktiv 92/13/EEG⁽²⁾, och